

More

Kak kesni cug se vleče,
stiha mi pospano šepče.

Umorno tone v san
i blede mesec, vu njem okupan, čaka novi dan.

Z jutra rano, more je zbrzdano
kak starček v licu, onak još pospano.
dobro jutro mi veli,
a sunčecu kaj se vu njem okupalo je, nasmeje se, veseli.

Čez celi dan se spominjamo, gledamo,
(ja sedim na žalui, a on mam pri njemu);
jedan drugomu čudaj zgodi pripovedamo.
Skupa se smejemo, nad jadi žalostimo
vu raznim brigam prijatelja ohrabrimo.

Popoldan tak stiha
z največših dubina,
svoje mi tajne šumečki odkriva,
a ja pak njemu, kaj na srčku mi leži.
Polefko odkrivam.

Majemput se pomalo, kak tat,
iza mojih pleča srditi veter dovleče,
mam počne puhati,
kak da bi štel se naše tajne razotkriti.

Z valom veter udara v stenoviti žal;

galeb ga pozdravlja,

more mu odzdravlja.

I pjeni se, pjeni

šumeči, srdito vetru govori

zakaj ga vrti, meša, zakaj muči

zmučeno je fest i več mu se spi.

Ime i prezime učenika: Magdalena Gradečki

Razred: 6.D